KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 11.11.1996
KOM(96) 535 endelig udg.

95/0207 (COD)

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN
i henhold til EF-traktatens artikel 189 B, stk. 2, litra d),
om Europa-Parlamentets ændringerne til Rådets fælles holdning til

forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtydelser og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne

OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG
i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2

BEGRUNDELSE

Ifølge artikel 189 B, stk. 2, litra B skal Kommissionen udtale sig om de ændringer, som Europa-Parlamentet foreslår ved andenbehandlingen.

Kommissionen forelægger hermed sin udtalelse om disse ændringer til Rådets fælles holdning til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtydelser og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne. Der medfølger et ændret forslag, hvori de af Europa-Parlamentets ændringer, som Kommissionen har accepteret, er indarbejdet.

KOMMISSIONENS UDTALELSE

1. BAGGRUND

a) Kommissionen vedtog sit forslag den 19.7.1995, og det blev formelt fremsendt til Europa-Parlamentet og Rådet den 12.9.1995[1].

b) Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav positiv udtalelse den 28.2.1996[2].

c) Europa-Parlamentet vedtog en positiv beslutning ved sin førstebehandling den 14.2.1996 og foreslog 69 ændringer til Kommissionens forslag.[3]

d) Rådet fastlagde sin fælles holdning den 18.6.1996.

e) Kommissionen accepterede den fælles holdning og underrettede Europa-Parlamentet om den den 14.6.1996.

f) Europa-Parlamentet vedtog ved andenbehandlingen den 19.9.1996 en positiv beslutning, som indeholdt 31 ændringer i forhold til den fælles holdning[4].

2. DIREKTIVETS FORMÅL

Dette direktiv er et væsentligt led i det regelsæt for den fremtidige liberaliserede telesektor, som skal være på plads den 1.1.1998.

Direktivet giver nye operatører på markedet adgang til eksisterende forretningsmæssige og private kunder på et grundlag der vil tilskynde til øgede investeringer og vækst på markedet i teletjenestesektoren inden for forudsigelige og stabile regler. Samtidig vil det indeholde klausuler, som skal sikre samtrafik og interoperabilitet på net og tjenester, så brugerne i stadig større omfang kan benytte sig af teletjenester, der dækker hele Europa.

---

1) EFT C 313 af 24.11.1995, s. 7.
2) TRA/301 af 28.2.1996.
3) A4-0017/96, PV 14.2.96.
4) A4-276/96, PV 19.9.1996.

Direktivet fastlægger harmoniserede principper for samtrafik, der skal gennemføres på nationalt plan under tilsyn af de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

3. KOMMISSIONENS OG EUROPA-PARLAMENTETS STANDPUNKTER

3.1 EP-ÆNDRINGER, SOM KOMMISSIONEN HAR ACCEPTERET

Af de 31 ændringer Europa-Parlamentet vedtog ved andenbehandlingen har Kommissionen accepteret 12 helt og 9 delvis eller i princippet (med visse omformuleringer), i alt 21.

Kommissionen fastholder sit standpunkt fra førstebehandlingen og støtter ændringer, der kan forbedre den fælles holdning. Kommissionens standpunkt til ændringerne bliver således følgende:

Accepterede ændringer: *4, 5, 7, 13, 14, 21, 22, 23, 24, 27, 29, 30*

Delvis eller i princippet accepterede ændringer: *1, 3, 8, 9, 10, 16, 17, 25, 31*

Kommissionens standpunkt til hver af disse ændringer fremgår af den vedlagte oversigt. De vigtigste ændringer, som Kommissionen har accepteret vedrører følgende otte områder:

Undersøgelse af muligheden for at oprette en europæisk tilsynsmyndighed [ændring 8 og 31 (delvis)]

Kommissionen accepterer kravet i ændring 8 og 31 (sidste del) om, at Kommissionen i den rapport, den skal forelægge senest ved udgangen af 1999, skal undersøge, om der kan oprettes en europæisk tilsynsmyndighed for telekommunikation, men den mener ikke, at tiden nu er moden til at fastlægge, hvilke opgaver en sådan europæisk myndighed skal have. Rådet accepterede ikke denne EP-ændring efter førstebehandlingen.

Til støtte for EP-ændringen bemærker Kommissionen, at dette spørgsmål godt kan behandles i den rapport, der skal udfærdiges i 1999, selvom det ikke udtrykkelig er nævnt i direktivet.

Procedure for afgørelse af grænseoverskridende tvister om samtrafik [Ændring 5 og 27]

Kommissionen støtter EP-ændringerne 5 og 27, som genindfører en bindende procedure for afgørelse af tvister på EU-plan, sådan som der var lagt op til i det oprindelige Kommissionsforslag.

Udsættelse mht. overholdelse af nogle af direktivets forpligtelser for visse medlemsstaters vedkommende
[Ændring 7 og 29]

Som anført i meddelelsen om Rådets fælles holdning, mener Kommissionen, at den fælles holdning imødekommer Europa-Parlamentets anliggende på de væsentligste punkter. Den forbinder nemlig en eventuel udsættelse mht. overholdelse af nogle af forpligtelserne i henhold til direktivet med overgangsperioden for fuld liberalisering, idet det klart anføres, at sådanne udsættelser bør være gyldige "så længe og for så vidt" der findes sådanne overgangsperioder.

Imidlertid foretrækker Kommissionen den ordlyd, Parlamentet har foreslået i ændringerne 7 og 29. Her forlanges det af medlemsstater, der i henhold til Kommissionens artikel 90-direktiv om gennemførelse af liberaliseringen af markederne for teletjenester (96/16/EF) har ret til yderligere overgangsperioder frem til fuld liberalisering, skal anmode om tilsvarende udsættelse med hensyn til overholdelse af visse forpligtelser i henhold til dette direktiv i det omfang det er begrundet i særlige eller eksklusive rettigheder med hensyn til telekommunikation.

Definition af samtrafik
[Ændring 10]

ET af direktivets hovedmål er at lette etableringen af effektiv konkurrence på alle niveauer på telekommunikationsmarkedet. Det vel sige konkurrence på tjenesteområdet og konkurrence på netinfrastrukturområdet. Derfor kan Kommissionen støtte princippet i ændring 10, hvor det gøres klart at tjenesteleverandører er omfattet af definitionen af samtrafik. Formuleringen i Kommissionens oprindelige forslag er imidlertid teknisk mere korrekt end den, Europa-Parlamentet har foreslået (altså sammenkobling af *faciliteter* mellem organisationer, der udbyder teletjenester, ikke sammenkobling af telekommunikationstjenester som i den foreslåede ændring).

Kommissionen støtter ikke den anden del af ændringen, der indføjer en henvisning til et 'samtrafikpunkt', eftersom denne term hverken er defineret eller anvendes i direktivet.

Fornyet overvejelse af behovet for et direktiv, når effektiv konkurrence er opnået
[Ændring 9]

Kommissionen er principielt enig i ændring 9, hvor det anføres, at traktatens konkurrenceregler vil spille den dominerende rolle, når der først er skabt effektiv konkurrence på telemarkedet. Til den tid bør behovet for et direktiv tages op til fornyet overvejelse. Kommissionen synes dog at et sådant princip bør stå i en betragtning, og ikke i en artikel som foreslået af Parlamentet, da der ikke er tale om et juridisk krav. Desuden ville det være for tidligt nu at fastslå, hvilke bestemmelser der stadig (eller ikke længere) ville være hensigtsmæssige i en situation, hvor konkurrencen virker.

Nummerportabilitet
[Ændring 25 og 31 (delvis)]

Kommissionen støtter kravet i ændring 25 om at der skal være mulighed for omdirigering eller for at få oplysning om nyt nummer, hvis nummerportabilitet ikke er implementeret; det er nemlig en vigtig service for brugerne. Kommissionen er også enig med Parlamentet om, at denne service enten skal koste et rimeligt gebyr, der godkendes af den nationale tilsynsmyndighed (nummerportabilitet og omdirigering) eller være gratis (oplysning om nyt nummer). Derimod kan Kommissionen ikke tilslutte sig, at kravet om nummerportabilitet udvides til at gælde alle nationale numre i stedet for numrene på det faste offentlige telefonnet; så ville kravet om nummerportabilitet nemlig blive urimeligt bredt, og det ville sinke gennemførelsen af det.

Kommissionen kan støtte første del af EP-ændring 31, som udtrykkelig nævner muligheden af at fremrykke tidsplanen for gennemførelse af nummerportabilitet.

Synspunkter i internationale organisationer og fora
[Ændring 4 og 23]

Kommissionen støtter ændringerne 4 og 23, som styrker kravet om samordning af medlemsstaternes og Fællesskabets synspunkter i internationale organisationer og fora, hvor man træffer beslutninger om nummereringsforhold.

Kommissionens retningslinjer
[Ændring 3 (delvis) og 17]

Retningslinjer anses for at være det mest hensigtsmæssige redskab til behandling af komplekse finansielle spørgsmål, fordi de er fleksible og lettere at ajourføre end EU-retsforskrifter. Den foreslåede udvalgsprocedure vil sikre, at retningslinjerne har medlemsstaternes opbakning. Kommissionen kan derfor støtte første del af ændring 3 og første del af ændring 17, hvor bestemmelsen om, at Kommissionen skal udarbejde retningslinjer for omkostningsberegningssystemer og regnskabsadskillelse (ikke gennemsigtighed i regnskaberne) i forbindelse med samtrafik, genindsættes. Sådanne retningslinjer må dog ikke blive bindende.

3.2 EP-ÆNDRINGER, SOM KOMMISSIONEN IKKE HAR ACCEPTERET

10 af Europa-Parlamentets 31 ændringer har Kommissionen ikke accepteret.

Det drejer sig om følgende:

Ikke accepterede ændringer: *2, 6, 11, 12, 15, 18, 19, 20, 26, 28*

Grundene hertil anføres i det følgende, hvor ændringerne er grupperet i fire overordnede kategorier.

Forsyningspligtydelser
[Ændring 1 (delvis), 11, 12, 15 og 18]

Kommissionen kan ikke acceptere de EP-ændringer, der forpligter medlemsstaterne til at oprette fondsmekanismer for forsyningspligtydelser til finansiering af nettoomkostningerne ved forsyningspligten (ændring 1 (sidste del), ændring 11, 12 og 18). Medlemsstaterne må selv beslutte om det er nødvendigt at have et finansieringssystem for forsyningspligtydelser. Nogle medlemsstater vil muligvis beslutte ikke at etablere nogen mekanisme til deling af nettoomkostningerne ved forsyningspligten, hvis disse omkostninger er meget små. Afhængigt af hvordan en medlemsstat vælger at gennemtvinge forsyningspligten, kan det være rimeligt at oprette en forsyningspligtfond eller at samle bidrag til forsyningspligtomkostningerne gennem en ekstra afgift på samtrafikerende parter. I begge tilfælde gælder de samme krav om åbenhed og objektivitet, og markedsdeltagernes bidrag vil være de samme. I meddelelsen om høringen på grundlag af grønbogen om infrastruktur har Kommissionen gjort det klart, at den foretrækker fonde. Men i betragtning af at den forsyningspligtbelagte telefontjeneste i nogle medlemsstater er forholdsvis billig, vil generalomkostningerne ved at skulle have en uafhængigt administreret forsyningspligtfond muligvis ikke være berettigede i alle tilfælde.

Kommissionen kan heller ikke acceptere ændring 15, hvorefter Kommissionen inden den 31. oktober 1996 skulle udarbejde et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om opgørelse og finansiering af forsyningspligtomkostninger. Som anført i meddelelsen om forsyningspligtydelser, der blev udsendt i marts i år[5], har Kommissionen planer om at udstede retningslinjer for opgørelse og finansiering af forsyningspligtomkostninger. Kommissionen mener ikke der for øjeblikket er behov for et direktiv om opgørelse og finansiering af forsyningspligtomkostninger.

Regnskabsadskillelse
[Ændring 2, 19 og 20]

Formålet med regnskabsadskillelse er at sikre fuld åbenhed om interne omkostningsoverførsler og at undgå diskriminering. Regnskabsadskillelse er ikke så effektivt et middel til at forhindre diskriminering som strukturadskillelse, men det har mindre drastiske følger. De foreslåede EP-ændringer 2, 19 og 20 ville svække kravene om regnskabsadskillelse ved blot at kræve 'gennemsigtige regnskaber'. Denne svagere fremgangsmåde, som Parlamentet foreslår, ville stille langt større krav til de nationale tilsynsmyndigheder, både med hensyn til resurser og ekspertise, når de skal kontrollere, at der ikke har fundet nogen konkurrenceforvridende krydsoverførsler sted.

Udvalgsprocedure
[Ændring 6, 26 og 28]

Som Kommissionen anførte i sit standpunkt til Rådets fælles holdning, beklager den, at Rådet har insisteret på at indføre en forskriftsudvalgsprocedure af type IIIa i dette direktiv. Kommissionen erkender dog, at der dermed bliver overensstemmelse med andre direktiver

---

5) "Det almene tjenesteudbud for telekommunikation i perspektivet af et fuldt liberaliseret marked", KOM (96) 73 af 13.3.1996.

på ONP-området, hvor man bruger den samme udvalgsprocedure. Derfor kunne Kommissionen - selvom den gentog, at den ville foretrække et rådgivende udvalg - acceptere procedureskiftet, så Rådet kunne vedtage den fælles holdning med kvalificeret flertal. I 1994 blev der indgået en aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om udvalgsprocedurer, og der blev udarbejdet en *modus vivendi* for de situationer, hvor der skulle bruges forskriftsudvalg. Af disse grunde accepterer Kommissionen ikke Parlamentets ændringer 6, 26 og 28.

Andre ændringer
[Ændring 16 (delvis)]

Kommissionen kan ikke acceptere første del af ændring 16, hvor samtrafiktakster kædes sammen med bidrag til de faste nettoomkostninger ved det lokale net. Sådanne omkostninger - en slags adgangsunderskud - bør udfases hurtigst muligt i overensstemmelse med EU-retten, og hvor de findes, skal de identificeres særskilt og ikke medtages i samtrafiktaksterne.

4. Konklusion

Kommissionen har enten helt, delvis eller i princippet accepteret 21 af de 31 ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har foreslået ved andenbehandlingen.

I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 189 A, stk 2, indeholder Kommissionen ændrede forslag disse ændringer.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtydelser og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Betragtning 8 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 1)**	
Rådets resolution af 7. februar 1994 opstiller bestemmelser om finansiering af alment tilgængelig taletelefoni; den hermed forbundne forsyningspligt medvirker til opfyldelsen af Fællesskabets målsætning om social og økonomisk samhørighed og geografisk ligestilling; en medlemsstat kan godt have flere organisationer, som varetager forsyningspligten; når nettoomkostningerne ved forsyningspligten beregnes, skal både omkostninger og indtægter, udefra bestemte økonomiske faktorer og immaterielle goder, som organisationens forsyningspligtige virksomhed medfører, tages i betragtning, men beregningen må ikke hæmme den igangværende proces med henblik på at genskabe takstmæssig ligevægt; omkostningerne ved forsyningspligten bør beregnes efter gennemskuelige procedurer; finansielle bidrag til dækning af omkostningerne ved forsyningspligten bør være adskilt fra samtrafiktaksterne; hvis en forsyningspligt udgør en urimelig byrde for en organisation, er det hensigtsmæssigt at tillade medlemsstaterne at indføre ordninger for fordeling af nettoomkostningerne ved alment udbud af et fast offentligt telefonnet og en fast offentlig telefontjeneste sammen med andre organisationer, som driver offentlige telenet og/eller taletelefonitjenester, der er offentligt tilgængelige; i forbindelse hermed skal principperne i EF-lovgivningen og særlig ikke-diskriminationsprincippet og proportionalitetsprincippet overholdes, og traktatens artikel 100 A, stk. 2, bør ikke anfægtes;	Forsyningspligten medvirker til opfyldelsen af Fællesskabets målsætning om social og økonomisk samhørighed og geografisk ligestilling; en medlemsstat kan godt have flere organisationer, som varetager forsyningspligten; formålet skal være at indføre ny teknologi som det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN) snarest muligt og på bredest mulig basis; med det nuværende udviklingsstadium for ISDN i medlemsstaterne er dette net ikke tilgængeligt for alle brugere og kan derfor ikke som sådant underlægges forsyningspligt; når nettoomkostningerne ved forsyningspligten beregnes, skal både omkostninger og indtægter, udefra bestemte økonomiske faktorer og immaterielle goder, som organisationens forsyningspligtige virksomhed medfører, tages i betragtning, men beregningen må ikke hæmme den igangværende proces med henblik på at genskabe takstmæssig ligevægt; omkostningerne ved forsyningspligten bør beregnes efter gennemskuelige procedurer; finansielle bidrag til dækning af omkostningerne ved forsyningspligten bør være adskilt fra samtrafiktaksterne; hvis en forsyningspligt udgør en urimelig byrde for en organisation, er det hensigtsmæssigt at tillade medlemsstaterne at indføre en ordning for fordeling af nettoomkostningerne ved alment udbud af et fast offentligt telefonnet og en fast offentlig telefontjeneste sammen med andre organisationer, som driver offentlige telenet og/eller taletelefonitjenester, der er offentligt tilgængelige; i forbindelse hermed skal principperne i EF-lovgivningen og særlig ikke-diskriminationsprincippet og proportionalitetsprincippet overholdes, og traktatens artikel 100 A, stk. 2, bør ikke anfægtes;

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Betragtning 12 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 3)**	
de nationale tilsynsmyndigheder skal spille en vigtig rolle, da de skal lette virkeliggørelsen af et konkurrencebaseret marked, der er i EF-brugernes interesse, og sikre, at der bliver passende mulighed for samtrafik mellem net og interoperabilitet mellem tjenester; samtrafikforhandlinger kan lettes ved, at de nationale tilsynsmyndigheder på forhånd fastlægger visse betingelser og angiver, hvilke områder samtrafikaftalerne bl.a. skal omfatte; hvis der opstår uenighed om samtrafik mellem parter i én medlemsstat, skal den skadelidte part kunne henvende sig til den nationale tilsynsmyndighed for at få mæglet i sagen; de nationale tilsynsmyndigheder skal kunne kræve, at en organisation åbner sit net for samtrafik, når det kan påvises at være i brugernes interesse;	de nationale tilsynsmyndigheder skal spille en vigtig rolle, da de skal lette virkeliggørelsen af et konkurrencebaseret marked, der er i EF-brugernes interesse, og sikre, at der bliver passende mulighed for samtrafik mellem net og interoperabilitet mellem tjenester; samtrafikforhandlinger kan lettes ved, at de nationale tilsynsmyndigheder på forhånd fastlægger visse betingelser på grundlag af Kommissionens generelle retningslinjer med henblik på at lette udviklingen af et fuldt integreret og harmoniseret europæisk hjemmemarked og angiver, hvilke områder samtrafikaftalerne bl.a. skal omfatte; hvis der opstår uenighed om samtrafik mellem parter i én medlemsstat, skal den skadelidte part kunne henvende sig til den kompetente tilsynsmyndighed for at få mæglet i sagen; de nationale tilsynsmyndigheder skal kunne kræve, at en organisation åbner sit net for samtrafik, når det kan påvises at være i brugernes interesse; den enkelte leverandør skal være ansvarlig for fremføring af opkald og fastsættelse af taksterne for leverandørens abonnenter indtil det mest hensigtsmæssige sammenkoblingspunkt;

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Betragtning 15 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 4)**	
nummerering er vigtigt i forbindelse med lige adgang; for at sikre konkurrence bør de nationale tilsynsmyndigheder være ansvarlige for at administrere og kontrollere medlemsstaternes nummereringsplaner og de aspekter af teletjenester, der vedrører tildeling af navne og adresser, som skal koordineres på landsplan; de nationale tilsynsmyndigheder skal ved varetagelsen af denne opgave tage hensyn til proportionalitetsprincippet, især med hensyn til eventuelle foranstaltningers virkning for netoperatører, videresælgere og forbrugere; nummerportabilitet er vigtig for brugerne og bør indføres hurtigst muligt; nummereringsplaner bør opstilles i samråd med alle berørte parter og i overensstemmelse med de langsigtede, europæiske nummereringsprincipper og internationale nummereringsplaner, sådan som det overvejes i Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT); hvis man skal opfylde behovet for nummerering i Europa, fremme udbuddet af tværeuropæiske og nye tjenester og sikre, at telekommunikationsmarkedet bliver bredt og sammenhængende, er det <u>ønskeligt</u> at koordinere <u>de nationale synspunkter</u> i internationale organisationer og fora, hvor man træffer beslutninger om nummereringsforhold;	nummerering er vigtig i forbindelse med lige adgang; for at sikre konkurrence bør de nationale tilsynsmyndigheder være ansvarlige for at administrere og kontrollere medlemsstaternes nummereringsplaner og de aspekter af teletjenester, der vedrører tildeling af navne og adresser, som skal koordineres på landsplan; de nationale tilsynsmyndigheder skal ved varetagelsen af denne opgave tage hensyn til proportionalitetsprincippet, især med hensyn til eventuelle foranstaltningers virkning for netoperatører, videresælgere og forbrugere; nummerportabilitet er vigtig for brugerne og bør indføres hurtigst muligt; nummereringsplaner bør opstilles i samråd med alle berørte parter og i overensstemmelse med de langsigtede, europæiske nummereringsprincipper og internationale nummereringsplaner, sådan som det overvejes i Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT); hvis man skal opfylde behovet for nummerering i Europa, fremme udbuddet af tværeuropæiske og nye tjenester og sikre, at telekommunikationsmarkedet bliver bredt og sammenhængende, er det <u>nødvendigt</u> at koordinere <u>medlemsstaternes og Fællesskabets</u> synspunkter i internationale organisationer og fora, hvor man træffer beslutninger om nummereringsforhold;

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Betragtning 18 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 5)**	
ud over den klageadgang, der indgår i medlemsstaternes og Fællesskabets lovgivning, er der brug for mæglingsprocedurer i forbindelse med tvister, som omfatter flere forskellige lande, eftersom sådanne tvister falder uden for de enkelte nationale tilsynsmyndigheders beføjelser; disse procedure, der skal iværksættes af en af de kompetente nationale tilsynsmyndigheder, bør være hurtigtvirkende, billige og gennemsigtige, og de bør omfatte samtlige berørte parter;	ud over den klageadgang, der indgår i medlemsstaternes og Fællesskabets lovgivning, er der brug for enkle procedurer til afgørelse af tvister, som omfatter flere forskellige lande, eftersom sådanne tvister falder uden for de enkelte nationale tilsynsmyndigheders beføjelser; disse procedurer, der skal iværksættes af en af de berørte parter, bør være hurtigtvirkende, billige og gennemsigtige, og de bør omfatte samtlige berørte parter;

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Betragtning 22 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 7)**	
gennemførelsen af visse forpligtelser skal sammenkædes med tidspunktet for liberalisering af teletjenester og -infrastruktur og der skal navnlig over for de berørte medlemsstater fuldt ud tages hensyn til overgangsperioderne i Rådets resolution af 22. juli 1993 om forholdene inden for telekommunikationssektoren og behovet for yderligere udvikling på telekommunikationsmarkedet og Rådets resolution af 22. december 1994 om principper og tidsplan for liberalisering af teleinfrastrukturerne[2], og herunder til, om der findes særlige eller eksklusive rettigheder i forbindelse med direkte samtrafik mellem mobile net i disse medlemsstater og faste eller mobile net i andre medlemsstater; der kan gives fritagelse for forpligtelsen til at udbyde nummerportabilitet i tilfælde, hvor det efter Kommissionens opfattelse vil udgøre en uforholdsmæssig stor byrde for bestemte organisationer;	gennemførelsen af visse forpligtelser skal sammenkædes med tidspunktet for liberalisering af teletjenester og -infrastruktur, og der skal navnlig over for de berørte medlemsstater fuldt ud tages hensyn til overgangsperioderne i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens direktiv 90/388/EØF som ændret ved Kommissionens direktiv 96/19/EF[1], herunder til, om der findes særlige eller eksklusive rettigheder i forbindelse med direkte samtrafik mellem mobile net i disse medlemsstater og faste eller mobile net i andre medlemsstater; der kan gives fritagelse for forpligtelsen til at udbyde nummerportabilitet i tilfælde, hvor det efter Kommissionens opfattelse vil udgøre en uforholdsmæssig stor byrde for bestemte organisationer;
Betragtning 24 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 9)**	
det bør senest den 31. december 1999 vurderes, hvordan dette direktiv fungerer, navnlig for at undersøge omfanget af forsyningsforpligtelser og tidsplanen for indførelse af nummerportabilitet; situationen, hvad angår samtrafik med tredjelande, bør ligeledes vurderes periodisk, så der kan træffes de nødvendige foranstaltninger;	det bør senest den 31. december 1999 vurderes, hvordan dette direktiv fungerer, navnlig for at undersøge omfanget af forsyningsforpligtelser og tidsplanen for indførelse af nummerportabilitet; situationen, hvad angår samtrafik med tredjelande, bør ligeledes vurderes periodisk, så der kan træffes de nødvendige foranstaltninger; når der er opnået effektiv konkurrence på markedet, vil traktatens konkurrenceregler i princippet være tilstrækkelige til at sikre den efterfølgende kontrol med, om konkurrencen foregår på fair vilkår, således at nødvendigheden af dette direktiv kan tages op til fornyet overvejelse;
[2] OJ C 379, 31.12.94 p4	[2] OJ L74 ,22.3.96, p13

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Betragtning 25 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 8)**	
hvis de enkelte medlemsstater selv skal fastlægge reglerne, bliver målsætningerne om samtrafik mellem net og interoperabilitet mellem tjenester i hele Fællesskabet ikke opfyldt fyldestgørende, medens dette direktiv vil sikre disse målsætninger på fællesskabsplan;	hvis de enkelte medlemsstater selv skal fastlægge reglerne, bliver målsætningerne om samtrafik mellem net og interoperabilitet mellem tjenester i hele Fællesskabet ikke opfyldt fyldestgørende, medens dette direktiv vil sikre disse målsætninger på fællesskabsplan; det er dog ønskeligt, at der i forbindelse m. ! revisionen af dette direktiv åbnes mulighed for at oprette en europæisk tilsynsmyndighed, der skal tage sig af de opgaver, som i henhold til dette direktiv varetages af Kommissionen eller den nationale tilsynsmyndighed, men som mere effektivt kan varetages af en sådan europæisk tilsynsmyndighed;
Artikel 2, stk. 1, litra a **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 10)**	
a) "samtrafik": fysisk og logisk sammenkobling af telenet, som bruges af den samme eller af en anden organisation med henblik på at give en organisations brugere mulighed for at kommunikere med en anden organisations brugere eller få adgang til andre organisationers tjenester;	a) "samtrafik": fysisk og logisk sammenkobling af faciliteter mellem organisationer, som udbyder telenet og/eller -tjenester, som bruges af den samme eller af en anden organisation med henblik på at give en organisations brugere mulighed for at kommunikere med en anden organisations brugere eller få adgang til andre organisationers tjenester;

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Artikel 5, stk. 5, 1. afsnit (på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 13)	
5. Hvis der indføres ordninger som omhandlet i stk. 4, sikrer de nationale tilsynsmyndigheder, at der er fuld offentlig indsigt i principperne for omkostningsdelingen, herunder i de nærmere forhold i den anvendte ordning, jf. artikel 14, stk. 2.	5. Indføres der en ordning til fordeling af nettoomkostningerne ved forsyningspligtydelser som omhandlet i stk. 4, sikrer de nationale tilsynsmyndigheder, at der er fuld offentlig indsigt i principperne for omkostningsdelingen, herunder i de nærmere forhold i den anvendte ordning, jf. artikel 14, stk. 2.
Artikel 5, stk. 6 (på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 14)	
6. Indtil proceduren i stk. 3, 4 og 5 er gennemført, skal den nationale tilsynsmyndighed og Kommissionen underrettes, inden der opkræves afgifter fra sammenkoblede virksomheder til dækning af omkostninger i forbindelse med pligten til at udbyde forsyningspligtydelser. Hvis den nationale tilsynsmyndighed på eget initiativ eller efter begrundet anmodning fra de berørte parter fastslår, at taksterne er for høje, skal den pågældende organisation nedsætte dem. Nedsættelsen gælder med tilbagevirkende kraft fra den dato, hvor afgifterne blev opkrævet, men tidligst fra den 1. januar 1998.	6. Indtil proceduren i stk. 3, 4 og 5 er gennemført, skal den nationale tilsynsmyndighed og Kommissionen underrettes, inden der opkræves afgifter fra sammenkoblede virksomheder til dækning af omkostninger i forbindelse med pligten til at udbyde forsyningspligtydelser. Fastslår den nationale tilsynsmyndighed på eget initiativ eller efter begrundet anmodning fra de berørte parter, at taksterne er for høje, skal den pågældende organisation nedsætte dem, jf. dog artikel 17 i dette direktiv. Nedsættelsen gælder med tilbagevirkende kraft fra den dato, hvor afgifterne blev opkrævet, dog tidligst fra den 1. januar 1998.

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Artikel 7, stk. 2 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 16)**	
2. Samtrafiktakster skal overholde principperne om gennemsigtighed og omkostningsægthed. Bevisbyrden for, at afgifterne er omkostningsægte og giver en rimelig forrentning, påhviler den organisation, der udbyder samtrafik via sine faciliteter. De nationale tilsynsmyndigheder kan anmode en organisation om at fremlægge fuld dokumentation for de samtrafiktakster, der kræves, og om nødvendigt påbyde, at afgifterne nedsættes. Bestemmelserne i dette stykke finder også anvendelse på de organisationer, der er angivet i bilag I, del 3.	2. Samtrafiktakster skal overholde principperne om gennemsigtighed og omkostningsægthed. Bevisbyrden for, at afgifterne er afledt af de faktiske omkostninger inklusive en rimelig forrentning, påhviler den organisation, der udbyder samtrafik via sine faciliteter. De nationale tilsynsmyndigheder kan anmode en organisation om at fremlægge fuld dokumentation for de samtrafiktakster, der kræves, og om nødvendigt påbyde, at afgifterne nedsættes. Bestemmelserne i dette stykke finder også anvendelse på de organisationer, der er angivet i bilag I, del 3, og som de nationale tilsynsmyndigheder har meddelt har en stærk markedsposition på det nationale marked for samtrafik.

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Artikel 7, stk 5, første afsnit **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 17)**	
5. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at de omkostningsberegningssystemer, organisationerne anvender, opfylder bestemmelserne i denne artikel og er dokumenteret tilstrækkeligt detaljeret som anført i bilag V.	5. Kommissionen udarbejder efter proceduren i artikel 15 retningslinjer for omkostningsberegningssystemer og regnskabsadskillelse i forbindelse med samtrafik. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at de omkostningsberegningssystemer, organisationerne anvender, opfylder bestemmelserne i denne artikel og er dokumenteret tilstrækkeligt detaljeret som anført i bilag V.

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Artikel 9, stk. 1 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 21)**	
1. De nationale tilsynsmyndigheder skal fremme og sikre samtrafikniveauet til gavn for alle brugere og varetage deres opgaver på en måde, der giver den størst mulige økonomiske effektivitet og de størst mulige fordele for slutbrugerne. De nationale tilsynsmyndigheder skal navnlig tage hensyn til:	1. De nationale tilsynsmyndigheder skal fremme og sikre samtrafikniveauet til gavn for alle brugere og varetage deres opgaver på en måde, der giver den størst mulige økonomiske effektivitet og de størst mulige fordele for slutbrugerne. De nationale tilsynsmyndigheder skal navnlig tage hensyn til:
- at brugere skal have fyldestgørende kommunikationsmuligheder	- at brugere skal have fyldestgørende kommunikationsmuligheder
- at konkurrencen skal fremmes	- at konkurrencen skal fremmes
	- at der er behov for en fair og behørig udvikling af et fuldt integreret og harmoniseret europæisk hjemmemarked for telekommunikation, og at de derfor må samordne deres politikker, retningslinjer og foranstaltninger med de tilsvarende myndigheder i andre medlemsstater og med Kommissionen samt yde dem hjælp og bistand i fornødent omfang
- at indførelsen og udbygningen af tværeuropæiske net og tjenester, samtrafik mellem nationale net og interoperabilitet mellem tjenester samt adgangen til sådanne net og tjenester skal fremmes	- at indførelsen og udbygningen af tværeuropæiske net og tjenester, samtrafik mellem nationale net og interoperabilitet mellem tjenester samt adgangen til sådanne net og tjenester skal fremmes
- at princippet om ikke-diskrimination (herunder lige adgang) og proportionalitet skal sikres	- at princippet om ikke-diskrimination (herunder lige adgang) og proportionalitet skal sikres
- at pligten til at udbyde forsyningspligtydelser fortsat skal opfyldes og udvides.	- at pligten til at udbyde forsyningspligtydelser fortsat skal opfyldes og udvides.

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Artikel 11 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 22)**	
Hvis en organisation, der udbyder teletjenester og/eller offentlige net, i henhold til national lovgivning har generel tilladelse til at installere telekommunikationsfaciliteter på, over eller i offentlig eller privat ejendom eller kan få eksproprieret eller tillagt ejendom til sådanne formål, tilstræber de nationale tilsynsmyndigheder, at sådanne faciliteter og/eller sådan ejendom kan gøres til genstand for fælles brug med andre organisationer, som udbyder offentlige teletjenester.	Hvis en organisation, der udbyder teletjenester og/eller offentlige net, i henhold til national lovgivning har generel tilladelse til at installere telekommunikationsfaciliteter på, over eller i offentlig eller privat ejendom eller kan få eksproprieret eller tillagt ejendom til sådanne formål, tilstræber de nationale tilsynsmyndigheder, at sådanne faciliteter og/eller sådan ejendom kan gøres til genstand for fælles brug med andre organisationer, som udbyder offentlige teletjenester, navnlig hvis væsentlige krav hindrer andre organisationer i at få adgang til realistiske alternativer.
Aftaler om samplacering eller fælles brug af faciliteter indgås sædvanligvis ved handelsaftaler eller tekniske aftaler mellem de berørte parter. Den nationale tilsynsmyndighed kan gribe ind, hvor dette er nødvendigt for at mægle i tvister, jf. artikel 9.	Aftaler om samplacering eller fælles brug af faciliteter indgås sædvanligvis ved handelsaftaler eller tekniske aftaler mellem de berørte parter. Den nationale tilsynsmyndighed kan gribe ind, hvor dette er nødvendigt for at mægle i tvister, jf. artikel 9.
Medlemsstaterne kan kun påbyde ordninger om fælles brug af faciliteter og/eller ejendom (herunder fysisk samplacering), hvis der er afholdt offentlig høring af passende varighed, hvor alle interesserede parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Sådanne ordninger kan f.eks. også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved fælles brug af faciliteter og/eller ejendom.	Medlemsstaterne kan kun påbyde ordninger om fælles brug af faciliteter og/eller ejendom (herunder fysisk samplacering), hvis der er afholdt offentlig høring af passende varighed, hvor alle interesserede parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Sådanne ordninger kan f.eks. også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved fælles brug af faciliteter og/eller ejendom.

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Artikel 12, stk. 2 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 23)**	
2. Det skal sikres, at der er fuld interoperabilitet mellem de europæiske net og tjenester; derfor træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger under hensyn til, hvordan området kan udvikle sig på europæisk plan, for at sikre, at deres synspunkter koordineres i internationale organisationer og fora, hvor der træffes afgørelser om nummerering.	2. Det skal sikres, at der er fuld interoperabilitet mellem de europæiske net og tjenester; derfor sikrer medlemsstaterne og Fællesskabet under hensyn til, hvordan området kan udvikle sig på europæisk plan, at deres synspunkter koordineres i internationale organisationer og fora, hvor der træffes afgørelser om nummerering.
Artikel 12, stk. 3 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 24)**	
3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale nummereringsplaner for teleområdet administreres af den nationale tilsynsmyndighed, så det sikres, at planerne er uafhængige af organisationer, som udbyder telenet eller -tjenester. Det skal sikres, at der er reel konkurrence, og derfor sikrer de nationale tilsynsmyndigheder, at procedurerne for tildeling af enkeltnumre og/eller nummergrupper er gennemsigtige, retfærdige og hurtige, og at tildelingen foretages på en objektiv, gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde. De nationale tilsynsmyndigheder kan indføre bestemmelser om anvendelse af bestemte præfikser eller bestemte kortnummervalg, navnlig når disse anvendes til tjenester af almen interesse (såsom frikaldsnumre, kioskdebiterede tjenester, oplysningstjenester eller alarmopkald) eller bestemmelser, der skal sikre lige adgang.	3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale nummereringsplaner for teleområdet administreres af den nationale tilsynsmyndighed, så det sikres, at planerne er uafhængige af organisationer, som udbyder telenet eller -tjenester, og at nummerportabiliteten fremmes. Det skal sikres, at der er reel konkurrence, og derfor sikrer de nationale tilsynsmyndigheder, at procedurerne for tildeling af enkeltnumre og/eller nummergrupper er gennemsigtige, retfærdige og hurtige, og at tildelingen foretages på en objektiv, gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde. De nationale tilsynsmyndigheder kan indføre bestemmelser om anvendelse af bestemte præfikser eller bestemte kortnummervalg, navnlig når disse anvendes til tjenester af almen interesse (såsom frikaldsnumre, kioskdebiterede tjenester, oplysningstjenester eller alarmopkald) eller bestemmelser, der skal sikre lige adgang.

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Artikel 12, stk. 5 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 25)**	
5. De nationale tilsynsmyndigheder tilstræber at fremme snarlig indførelse af en ordning med nummerportabilitet, som giver brugere, der måtte anmode herom, mulighed for fortsat at bruge deres nummer eller numre i det faste offentlige telefonnet på et bestemt sted, uanset hvilken organisation der betjener dem, og sikrer at ordningen i hvert fald fungerer i alle større byområder inden den 1. januar 2003.	5. De nationale tilsynsmyndigheder tilstræber at fremme snarlig indførelse af en ordning med nummerportabilitet, som giver brugere, der måtte anmode herom, mulighed for mod et rimeligt gebyr, der er godkendt af den nationale tilsynsmyndighed, fortsat at bruge deres nummer eller numre på et bestemt sted, uanset hvilken organisation der betjener dem, og sikrer, at ordningen i hvert fald fungerer i alle større byområder inden den 1. januar 2003. Er en sådan ordning endnu ikke i brug, sikrer de nationale tilsynsmyndigheder, at et opkald til en brugers gamle nummer, efter at denne har skiftet netleverandør, mod et rimeligt gebyr, der er godkendt af den nationale tilsynsmyndighed, kan omdirigeres til brugeren, eller at den kaldende i en rimelig periode får oplyst det nye nummer, uden at denne tjeneste medfører nogen udgift for brugeren eller den kaldende.

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Artikel 17 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 27)**	
Mægling i tvister mellem organisationer, der driver televirksomhed med tilladelse fra forskellige medlemsstater	Afgørelse af tvister på EF-niveau
1. Uanset:	1. Uanset:
a) retsskridt, som Kommissionen eller en medlemsstat foretager i medfør af traktaten;	a) retsskridt, som Kommissionen eller en medlemsstat foretager i medfør af traktaten;
b) de rettigheder, som den part, der indleder proceduren i stk. 2 og 3, den berørte organisation eller enhver anden part har i henhold til gældende national lovgivning,	b) de rettigheder, som den part, der indleder proceduren i stk. 2 og 3, den berørte organisation eller enhver anden part har i henhold til gældende national lovgivning,
skal den procedure, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4, kunne anvendes i tilfælde af en tvist vedrørende samtrafik mellem organisationer, der driver televirksomhed med tilladelse fra forskellige medlemsstater, medmindre en sådan tvist henhører under en enkelt national tilsynsmyndighed, som udøver sine beføjelser i overensstemmelse med artikel 9.	skal den procedure, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4, kunne anvendes i tilfælde af en tvist vedrørende samtrafik mellem organisationer, der driver televirksomhed med tilladelse fra forskellige medlemsstater, medmindre en sådan tvist henhører under en enkelt national tilsynsmyndighed, som udøver sine beføjelser i overensstemmelse med artikel 9.
2. Tvisten kan af enhver part fremlægges for vedkommende nationale tilsynsmyndigheder. De nationale tilsynsmyndigheder samordner deres arbejde for at mægle i tvisten efter principperne i artikel 9, stk. 1.	2. Tvisten kan af enhver part fremlægges for vedkommende nationale tilsynsmyndigheder. De nationale tilsynsmyndigheder samordner deres arbejde for at mægle i tvisten efter principperne i artikel 9, stk. 1 og orienterer Kommissionen herom.

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
3. Hvis de berørte nationale tilsynsmyndigheder ikke er nået til enighed om en løsning senest seks måneder efter, at sagen er fremlagt, kan en af dem indlede proceduren i stk. 4 ved at henvende sig skriftligt til Kommissionen og fremlægge kopier til alle berørte parter og nationale tilsynsmyndigheder. Løsningen er kun bindende, når alle parter er enige.	3. Hvis de berørte nationale tilsynsmyndigheder ikke er nået til enighed om en løsning senest seks måneder efter, at sagen er fremlagt, kan enhver af de berørte parter eller nationale tilsynsmyndigheder indlede proceduren i stk. 4 ved at henvende sig skriftligt til Kommissionen og fremlægge kopier til alle berørte parter og nationale tilsynsmyndigheder. Løsningen er kun bindende, når alle parter er enige.
4. Når en henvendelse efter stk. 3 er modtaget i Kommissionen, henvises den til formanden for ONP-udvalget. Formanden for ONP-udvalget indkalder snarest muligt en arbejdsgruppe, som skal omfatte mindst to medlemmer af ONP-udvalget og en repræsentant for hver enkelt af de berørte nationale tilsynsmyndigheder samt formanden for ONP-udvalget selv eller en anden tjenestemand i Kommissionen, som er udpeget af ham. Arbejdsgruppen træder normalt sammen inden for ti dage; formanden kan efter forslag fra et medlem af arbejdsgruppen beslutte at indbyde højst to andre personer til at bistå den som eksperter.	4. Når en henvendelse efter stk. 3 er modtaget i Kommissionen, henvises den til formanden for ONP, indkalder denne snarest muligt en arbejdsgruppe, som skal omfatte mindst to medlemmer af ONP-udvalget og en repræsentant for hver enkelt af de berørte nationale tilsynsmyndigheder samt formanden for ONP-udvalget selv eller en anden tjenestemand i Kommissionen, som er udpeget af ham. Arbejdsgruppen træder normalt sammen inden for ti dage; formanden kan efter forslag fra et medlem af arbejdsgruppen beslutte at indbyde højst to andre personer til at bistå den som eksperter.
Arbejdsgruppen giver den part, der har indledt proceduren, de nationale tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne samt de involverede virksomheder lejlighed til at forelægge deres synspunkter skriftligt eller mundtligt.	Arbejdsgruppen giver den part, der har indledt proceduren, de nationale tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne samt de involverede virksomheder lejlighed til at forelægge deres synspunkter skriftligt eller mundtligt.

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Arbejdsgruppen bestræber sig på at bilægge uoverensstemmelsen mellem de involverede parter. Formanden underretter ONP-udvalget om resultatet af denne procedure.	Arbejdsgruppen bestræber sig på at bilægge uoverensstemmelsen mellem de involverede parter og skal under alle omstændigheder fastlægge sin holdning inden for tre måneder. Denne holdning danner grundlag for løsningen, som ufortøvet skal sættes i værk på nationalt plan. Hvis der ikke nås til enighed om en holdning, eller hvis denne ikke iværksættes inden for et rimeligt tidsrum, som kun i begrundede tilfælde må overstige to måneder, fastlægger Kommissionen en passende løsning efter proceduren i artikel 15. Denne løsning berører ikke de muligheder, de national lovgivning giver en part for at anlægge erstatningssøgsmål ved den relevante domstol i tilfælde af, at konkurrenceforvridende adfærd fra en anden parts side har påført den førstnævnte økonomiske tab. Spørgsmål, som er blevet løst på EF-niveau, kan imidlertid ikke anfægtes som led i et sådant søgsmål.

Artikel 20, stk. 1
(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 29)

1. Der gives de medlemsstater, der har ret til en yderligere overgangs-periode i forbindelse med liberaliseringen af teletjenester, jf. Rådets resolutioner af 22. juli 1993 og 22. december 1994, udsættelse med hensyn til overholdelse af forpligtelserne i artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 9, stk. 1 og 3, for så vidt som disse forpligtelser vedrører direkte sammenkobling mellem mobilnettene i den pågældende medlemsstat og mobil- eller fastnettene i andre medlemsstater, samt i artikel 5, så længe og for så vidt som de benytter sig af sådanne overgangsperioder. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hvis de agter at gøre brug af udsættelsen.	1. Medlemsstater med mindre udviklede net, som har fået en yderligere periode på op til fem år til at opfylde alle eller nogle af kravene i direktiv 96/19/EF, kan anmode om en tilsvarende hel eller delvis udsættelse med hensyn til overholdelse af forpligtelserne i artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 9, stk. 1 og 3, for så vidt som disse forpligtelser vedrører direkte sammenkobling mellem mobilnettene i den pågældende medlemsstat og mobil- eller fastnettene i andre medlemsstater, samt i artikel 5, i det omfang det er begrundet i særlige eller eksklusive rettigheder inden for teletjenester og -infrastruktur, som er tilladt i henhold til EF-retten.

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Artikel 20, stk. 2 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 30)**	
2. Der kan anmodes om udsættelse med hensyn til overholdelse af forpligtelserne i artikel 12, stk. 5, hvis den pågældende medlemsstat kan dokumentere, at disse forpligtelser vil være en for stor byrde for visse organisationer eller grupper af organisationer. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvorfor den anmoder om udsættelse, hvornår forpligtelserne kan opfyldes, og hvad der vil blive gjort for at overholde den nye frist. Kommissionen tager stilling til anmodningen under hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i den pågældende medlemsstat, samt til behovet for at sikre en sammenhængende retstilstand på fællesskabsplan, og underretter medlemsstaten om, hvorvidt det efter Kommissionens opfattelse, med baggrund i de særlige forhold i medlemsstaten, vil være berettiget at give udsættelse, og hvor længe en eventuel udsættelse skal gælde.	2. Der kan anmodes om udsættelse med hensyn til overholdelse af forpligtelserne i artikel 12, stk. 5, hvis den pågældende medlemsstat kan dokumentere, at disse forpligtelser vil være en for stor byrde for visse organisationer eller grupper af organisationer. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvorfor den anmoder om udsættelse, hvornår forpligtelserne kan opfyldes, og hvad der vil blive gjort for at overholde den nye frist. Kommissionen tager stilling til anmodningen under hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i den pågældende medlemsstat, og til behovet for at sikre en sammenhængende retstilstand på fællesskabsplan, samt under hensyn til de eksisterende muligheder for på anden måde at opfylde kravene, og underretter medlemsstaten om, hvorvidt det efter Kommissionens opfattelse, med baggrund i de særlige forhold i medlemsstaten, vil være berettiget at give udsættelse, og hvor længe en eventuel udsættelse skal gælde.

Den fælles holdnings ordlyd	*Ændret ordlyd*
Artikel 22, stk. 3 **(på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 31)**	
2. Kommissionen fører tilsyn med, hvordan direktivet fungerer og forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en beretning herom, første gang senest den 31. december 1999. I denne forbindelse kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om at fremlægge oplysninger.	2. Kommissionen fører tilsyn med, hvordan direktivet fungerer og forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en beretning herom, første gang senest den 31. december 1999. I denne forbindelse kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om at fremlægge oplysninger.
I beretningen redegøres der for, hvilke bestemmelser i direktivet der bør revideres i lyset af markedsudviklingen, den teknologiske udvikling og ændret forbrugerefterspørgsel, navnlig:	I beretningen redegøres der for, hvilke bestemmelser i direktivet der bør revideres i lyset af markedsudviklingen, den teknologiske udvikling og ændret forbrugerefterspørgsel, navnlig:
a) bestemmelserne i artikel 5	a) bestemmelserne i artikel 5
b) tidsfristen i artikel 12, stk. 5.	b) med henblik på at bekræfte eller fremskynde tidsfristen i artikel 12, stk. 5.
	Kommissionen undersøger ligeledes muligheden for snarest at oprette en europæisk tilsynsmyndighed, der skal tage sig af de opgaver, som i henhold til dette direktiv varetages af Kommissionen eller de nationale tilsynsmyndigheder, men som mere effektivt kan varetages på fællesskabsplan.

ISSN 0254-1459

KOM(96) 535 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **15 16 08 06**

Katalognummer : CB-CO-96-543-DA-C

ISBN 92-78-10672-0

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg